

Troisième des sonnets publiés dans *La Revue indépendante* de janvier 1887.

- 1. La dentelle du rideau ne répond pas à son emploi, qui est autant de révéler (quand elle s'entrouvre) que de cacher.
- 2. Le Jeu suprême désigne le parcours quotidien du soleil et le moment douteux de l'aube (voir « blème », v. 7).
- 3. L'absence de lit semble aller contre la loi de la génération.
- 4. La rencontre des deux rideaux.
- 5. Sans doute l'image du poète qui tire tout son éclat du « rêve » (ici complètement de moyen).
- 6. La concavité de l'instrument inspire ce mot.
- 7. Seul l'instrument de musique (et son ventre) permet à qui en joue de venir au jour.

« Une dentelle s'abolit... »

III

Une dentelle s'abolit¹
 Dans le doute du Jeu suprême²
 À n'entr'ouvrir comme un blasphème
 Qu'absence éternelle de lit³.

Cet unanime blanc confit
 D'une guirlande avec la même⁴,
 Enfui contre la vitre blème
 Flotte plus qu'il n'ensevelit.

Mais, chez qui du rêve se dore⁵
 Tristement dort une mandore
 Au creux néant musicien⁶

Telle que vers quelque fenêtre
 Selon nul ventre que le sien,
 Filial on aurait pu naître⁷.

Mallarmé
 Poésies et autres textes
 Paris 2005

III

Μιά δαντέλλα καταλύεται για να φανεί
Στου υπέρτατου Παιχνιδιού την άμφιβολία
Τίποτ' άλλο υπανοίγοντας ως βλασφημία
Παρά κλίνης άπουσία παντοτινή.

Τούτη ή επάλληλη λευκή αυτοσυμπλοκή
Κροσσοῦ που καταφεύγει όμόθυμη από άνία
Σέ ύαλοπίνακα χλωμοῦ τή νημεμία
Άντί να σαβανώνει κυματίζει εκεί.

Στόν οίκο του όμως, που χρυσόνειρο εύμορφαίνει
Μανδόλα ύπνώττει μιá μανδόλα λυπημένη
Του μηδενός κοιλότητα μελωδική

Τέτοια που έγγύς σ' ένα παράθυρο άνοιγμένο
Νά μή μπορούσε άλλη γαστέρα έξόν αυτή,
Παιδί της στοργικό να σ' είχε γεννημένο.

Μτφρ. Π. Βασιλάκης
αντ' Αρβυ
Αθήνα 1999

Γ'

Νῆμα ἐργόχειρο πάει νὰ διαλυθεῖ
Στὸ ἀβέβαιο τοῦ ὑπερτάτου Ἀγώνα
Σὰν νᾶναι ἀρὰ διανοίγοντας εἰκόνα
Γιὰ κλήνης μόνο ἀφάνεια ποὺ διαρκεῖ.

Τούτη ὄλ' ἡ μάχη ἐνιαία καὶ λευκή
Σὲ ἀνθόπλεγμα μὲ τὸν αὐτὸν κανόνα
Φογὴ ἐνάντια σὲ ὠχροῦ γυαλιοῦ κλαυθμόνα
Πλεύση ἀπολήγει μᾶλλον ἢ ταφή.

Ὅμως, σ' αὐτὸν ποῦ τ' ὄνειρο χρυσίζει
Ἐνα ὄργανον ἢ θλίψη ἀποκοιμίζει
Μηδὲν στὸ κοίλωμα τὸ μουσικὸ

Τέτοιο ποῦ, πρὸς κάποιον παράθυρο ὅπως
Μὲ καμιὰ ἄλλη σύλληψη ἔξω ἀπ' αὐτό,
Γενεσιουργὸς θὰ νιοθετεῖτο τρόπος.

Μετ. Γ. Σ. Παπαδόπουλος
αι. 1869/1997
Ἀθήνα 1997